

กุสุมาภรณ์ ฉาวร 2550: ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู และตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการคิดแบบโยนิโสมนสิการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยา การศึกษาและการแนะแนว) สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว ปรชชานกรรมการที่ปริกษา: รองศาสตราจารย์อาภา จันทรสกุล, Ed.D. 106 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการคิดแบบโยนิโสมนสิการ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู เพศ อายุ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดามารดา รายได้ของบิดามารดา และระดับการศึกษาของบิดามารดา 2) เพื่อศึกษาตัวพยากรณ์ที่มีอำนาจในการทำนายการคิดแบบโยนิโสมนสิการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากตัวแปรลักษณะการอบรมเลี้ยงดู เพศ อายุ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของ บิดามารดา รายได้ของบิดามารดา และระดับการศึกษาของบิดามารดา สำหรับกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ มัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2549 จำนวน 400 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิชนิดที่เป็น สัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบวัดวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการสำหรับนักเรียนระดับ มัธยมศึกษา และแบบสอบถาม การอบรมเลี้ยงดู สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ใช้ t - test และ Knuskal - Wallis H test สำหรับการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ใช้ Stepwise Multiple Regression Analysis

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมาก - น้อย มีการคิดแบบโยนิโสมนสิการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีลักษณะการอบรม เลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล - อารมณ์ การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต - ทางกาย การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมาก - น้อย และการอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็ว - ช้า มีการคิดแบบโยนิโสมนสิการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 2) นักเรียนมัธยมศึกษาที่เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา รายได้ของบิดา มารดา และอาชีพของบิดามารดาต่างกัน มีการคิดแบบโยนิโสมนสิการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีการคิดแบบโยนิโสมนสิการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 3) ตัวพยากรณ์ที่มีอำนาจในการทำนายการคิดแบบโยนิโสมนสิการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ของบิดามารดา เพศ อาชีพของบิดามารดา การอบรม เลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และ การศึกษาของบิดามารดา สำหรับสมการในการพยากรณ์ เป็นดังนี้ คะแนนการคิดแบบ โยนิโสมนสิการ = .569 อายุ 16 - 17 ปี + .199 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง +.141 บิดามารดาที่มีการศึกษาสูงกว่า มัธยมศึกษา + .130 เพศหญิง + .122 บิดามารดาที่มีอาชีพพนักงานเอกชน หรือรับจ้าง + .157 บิดามารดาที่มีรายได้ มากกว่า15,000 บาท + .084 การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมาก + .063 บิดามารดาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยตัวพยากรณ์ต่างๆ ดังกล่าวร่วมกันพยากรณ์คะแนนการคิดแบบโยนิโสมนสิการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ได้ร้อยละ 73.2

กุสุมาภรณ์ ฉาวร

ลายมือชื่อผู้วิจัย

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

25 / 5 / 2550